

ग्मानो दिवा पृथिव्या शुक्रः शुक्रशोचिषेत्येवाध्वर्युः संजग्मानो दिवा पृथिव्या म-
 न्थी मन्थिशोचिषेति प्रतिप्रस्थाता चक्षुषोरेवैतेऽआरमणे कुरुतश्चक्षुषीऽएवैत-
 त्संधत्तस्तस्मादिमेऽअभितोऽस्थिनी चक्षुषी सङ्हिते ॥ ११ ॥ सोऽध्वर्युः । अप्रोक्षितं
 यूपशकलं निरस्यति निरस्तः शण्ड इत्येवमेव प्रतिप्रस्थाता निरस्तो मर्क इति
 तत्पुराहुतिभ्योऽसुररक्षसेऽअपहतः ॥ २० ॥ अथाध्वर्युः । प्रोक्षितं यूपशकलमाहव-
 नीये प्रास्यति शुक्रस्याधिष्ठानमसीत्येवमेव प्रतिप्रस्थाता मन्थिनोऽधिष्ठानमसीति
 चक्षुषोरेवैते समिधौ चक्षुषीऽएवैतत्समिद्धे तस्मादिमे समिद्धे चक्षुषी ॥ २१ ॥ त-
 त्र जपति । अहिन्नस्य ते देव सोम सुवीर्यस्य रायस्योषस्य ददितारः स्यामेत्याशी-
 रेवैषैतस्य कर्मण आशिषमेवैतदाशास्ते ॥ २२ ॥ अथाश्राव्याह । प्रातः-प्रातः स-
 वस्य शुक्रवतो मधुश्रुत इन्द्राय सोमान्प्रस्थितान्प्रेष्येति वषट्कृतेऽध्वर्युर्जुहोति त-
 दनु प्रतिप्रस्थाता तदनु चमसाध्वर्यवः ॥ २३ ॥ तौ वै पुरस्तात्तिष्ठन्तौ जुहुतः । च-
 क्षुषी वाऽएतौ तत्पुरस्तादेवैतच्चक्षुषी धत्तस्तस्मादिमे पुरस्ताच्चक्षुषी ॥ २४ ॥ अ-
 भितो यूपं तिष्ठन्तौ जुहुतः । यथा वै नासिकैवं यूपस्तस्मादिमेऽअभितो नासिकां
 चक्षुषी ॥ २५ ॥ तौ वै वषट्कृतौ सन्तौ मन्त्रेण हूयेते । एतेनो ह्येतौ तदुदश्रुवाते
 यदेनौ सर्वं सवनमनुहूयते यदेवैतौ सर्वं सवनमनुहूयतऽएतौ वै प्रजापतेः
 प्रत्यक्षतमां चक्षुषी ह्येतौ सत्यं वै चक्षुः सत्यं हि प्रजापतिस्तस्मादेनौ सर्वं
 सवनमनुहूयते ॥ २६ ॥ स जुहोति । सा प्रथमा संस्कृतिर्विश्ववारा स प्रथमो व-
 रूणो मित्रोऽअग्निः । स प्रथमो बृहस्पतिश्चिकित्वास्तस्माऽइन्द्राय सुतमाजुहोत
 स्वाहेति ॥ २७ ॥ स यज्जुहोति । सा प्रथमा स प्रथम इति शश्वद् वै रेतसः सि-
 त्तस्य चक्षुषीऽएव प्रथमे सम्भवतस्तस्माज्जुहोति सा प्रथमा स प्रथम इति ॥ २८ ॥
 अथ सम्प्रेष्यति । प्रैतु होतुश्चमसः प्र ब्रह्मणः प्रोक्षातृणां प्र यजमानस्य प्रयन्तु
 सदस्यानां होत्राणां चमसाध्वर्यव उपावर्तध्वं शुक्रस्याभ्युन्नयध्वमिति सम्प्रैष एवैष